

Αθήνα, 19/10/2005

**Ομιλία του Υπουργού Δημόσιας Τάξης κατά την τελετή
ονοματοδοσίας της αίθουσας συσκέψεων του Υπουργείου
(7^{ος} όροφος) σε αίθουσα «ΠΑΥΛΟΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ»**

Κύριε Πρόεδρε, κα. Δήμαρχε, κυρίες και κύριοι,

Συμπληρώθηκαν φέτος 16 χρόνια από την άνανδρη δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη.

Ενός εξαιρετικά σημαντικού ανθρώπου από κάθε άποψη.

Ο Παύλος Μπακογιάννης – σημαντική πολιτική προσωπικότητα ό ίδιος, χτυπήθηκε σε μια εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο για τη χώρα.

Σε μια περίοδο με ανοιχτές πολιτικές ανακατατάξεις και διεργασίες. Με απρόβλεπτες – ως τότε, πολιτικές οσμώσεις και απερίγραπτες – με την κυριολεξία του όρου συνέπειες.

Έχω τη αίσθηση ότι η δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη, δεν αναλύθηκε ποτέ σε όλο της το πολιτικό βάθος, ούτε εκτιμήθηκε σε όλες της τις διαστάσεις. Έχω την αίσθηση ότι δεν αξιολογήθηκαν οι συνέπειες που προέκυπταν από την προοπτική της. Ότι δεν καταγράφηκαν οι παράπλευρες επιπτώσεις που ούτως ή άλλως υπήρξαν.

Στην πραγματικότητα δεν αποτολμήθηκε ποτέ η ανάλυση αυτή.

Χωρίς να είναι της ώρας και της περίπτωσης να μιλήσουμε γι αυτό – φαντάζομαι θα γίνει και αυτό κάποια στιγμή, είναι βέβαιον ότι εκείνη η ημέρα λειτούργησε σαν καταλύτης στις εξελίξεις και στα δεδομένα της εποχής και επηρέασε ουσιαστικά την πορεία του τόπου.

Το χτύπημα αυτό - η δολοφονία δηλαδή ενός σημαντικού Έλληνα Βουλευτή που έπαιζε καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές διεργασίες και εξελίξεις της εποχής –όπως άλλωστε κάθε χτύπημα και κάθε δολοφονία των τρομοκρατών που έδρασαν στην Ελλάδα όλη εκείνη την περίοδο , ήταν χτύπημα στην καρδιά της Δημοκρατίας.

Χτύπημα που αποσκοπούσε στην αποσταθεροποίηση της Δημοκρατίας .

Μιας Δημοκρατίας που για πολλά χρόνια μετά το 74 προσπαθούσε να βρει το δρόμο της, να προσδιορίσει τις σταθερές της, να περιγράψει τις παραμέτρους της, να ορίσει το μοναδικό περιβάλλον που θα τις επέτρεπε να στερεωθεί χωρίς αποκλείσεις, χωρίς εκτροπές.

Κυρίες και Κύριοι,

Είναι πολλοί αυτοί που με ρωτούν κατά καιρούς: Τι συμβαίνει με την τρομοκρατία στην Ελλάδα; Έχουμε τελειώσει η υπάρχουν εκρεμμότητες; Έχουν κλείσει τα κεφάλαια αυτά ή εξακολουθούν να παραμένουν ανοιχτά;

Έχω απαντήσει πολλές φορές, ότι οι οργανώσεις εκείνες που ταλαιπώρησαν την χώρα για πολλά χρόνια έχουν εξαρθρωθεί πλήρως – κάτι που φαίνεται άλλωστε και εκ του αποτελέσματος, και όλα τα εγκλήματα έχουν ταυτοποιηθεί.

Ουσία όμως, ο φάκελος παραμένει ανοιχτός μέχρι να απαντηθεί και το τελευταίο ερώτημα που τίθεται και να βρεθούν όλα τα στοιχεία που ακόμα λείπουν για συμπληρωθεί το παζλ της εικόνας που θα εντάξει την υπόθεση οριστικά στο συρτάρι.

Μέχρι τότε η προσπάθεια συνεχίζεται και τα πάντα αξιολογούνται και απαναξιολογούνται.

Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε ποτέ ότι φαινόμενα όπως αυτό της τρομοκρατίας, δεν πρέπει να ξορκίζονται, πρέπει να αντιμετωπίζονται.

Δεν πρέπει να διαλάβει της προσοχής μας ότι αυτού του είδους η εγκληματική δράση – παντού στον κόσμο, μεταλλάσσεται, αλλάζει μορφές, εικόνα, διαφέρει σε ένταση, χρησιμοποιεί άλλες μεθόδους, μετέρχεται άλλων μέσων.

Είναι σε τελική ανάλυση λάθος – είναι δηλαδή πολιτικά αφελές, να θεωρηθεί ότι το φαινόμενο αυτό μπορεί να εξαφανιστεί από προσώπου γης και να εκλείψει.

Μακάρι να ήταν έτσι. Δεν είναι όμως. Γι αυτό και ο αγώνας εναντίον της πρέπει να είναι διαρκής, σταθερός, αδιάκοπος.

Η σημερινή εκδήλωση αποσκοπεί ακριβώς σ' αυτό.

Η ονομασία της κεντρικής αίθουσας συνεδριάσεων και τελετών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, σε αίθουσα «Παύλου Μπακογιάννη» πέραν του ελάχιστου σεβασμού που θέλει να δείξει σε όλους εκείνους που υπήρξαν θύματα αυτής της θηριωδίας, αποσκοπεί στο να συμβολίσει ότι ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας δεν σταματάει και δεν πρέπει να σταματήσει ποτέ.

Αποσκοπεί στο να θυμίζει ότι η Δημοκρατία- ενώ είναι το καλύτερο πολίτευμα στο κόσμο, δεν είναι για όλους αυτονόητο και ότι χρειάζεται καθημερινά υποστήριξη για να υπάρχει και να λειτουργεί.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αποσκοπεί στο να θυμίζει σε όλους ότι όπως έλεγε και ο Μπακογιάννης **στη**
Δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα.